Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. liepos 11 d.*

„Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Transportas — Bendrijos geležinkelių plėtra — Direktyva 91/440/EEB — 6 straipsnio 3 dalis ir II priedas — Direktyva 2001/14/EB — 14 straipsnio 2 dalis — Įstaigos, kuriai pavesta vykdyti esmines funkcijas, nepriklausomumas“

Byloje C-412/11

dėl 2011 m. rugpjūčio 5 d. pagal SESV 258 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Komisija, atstovaujama J.-P. Keppenne ir H. Støvlbæk, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Liuksemburgo Didžiąją Hercogystę, atstovaujamą C. Schiltz,

atsakovę,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai A. Borg Barthet (pranešėjas), E. Levits, J.-J. Kasel ir M. Berger,

generalinis advokatas N. Jääskinen,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2012 m. gruodžio 13 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Šiuo ieškiniu Europos Komisija prašo Teisingumo Teismo konstatuoti, jog nesiimdama visų reikiamų priemonių užtikrinti, kad subjektas, kuriam patikėta vykdyti esmines funkcijas, nurodytas 1991 m. liepos 29 d. Tarybos direktyvos 91/440/EEB dėl Bendrijos geležinkelių plėtros (OL L 237, p. 25; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 1 t., p. 341) su pakeitimais, padarytais 2007 m. spalio

* Proceso kalba: prancūzų.

23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/58/EB (OL L 315, p. 44, toliau – Direktyva 91/440), 6 straipsnio 3 dalyje ir II priede bei 2001 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/14/EB dėl geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymo ir mokesčių už naudojimąsi geležinkelių infrastruktūra ėmimo (OL L 75, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 5 t., p. 404) su pakeitimais, padarytais Direktyva 2007/58/EB, 14 straipsnio 2 dalyje, būtų nepriklausomas nuo geležinkelių transporto paslaugas teikiančios įmonės, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šias nuostatas.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

2 2001 m. vasario mėn. buvo priimtos trys direktyvos, kuriomis siekiama veiksmingesnio geležinkelių transporto nuosekliai jį atveriant konkurencijai Europos mastu, t. y. 2001 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/12/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 91/440/EEB (OL L 75, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 5 t., p. 376), 2001 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/13/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 95/18/EB dėl geležinkelio įmonių licencijavimo (OL L 75, p. 26; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 5 t., p. 401), ir Direktyva 2001/14 (toliau visos kartu – pirmasis geležinkelių paketas).

Direktyva 91/440

3 Direktyvos 91/440 6 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės imasi būtinų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad II priede išvardytos funkcijos, garantuojančios tinkamą ir nediskriminuojančią prieigą prie infrastruktūros, būtų pavestos įstaigoms ar firmoms, kurios pačios neteikia jokių geležinkelių transporto paslaugų. Nepriklausomai nuo organizacinių struktūrų, turi būti įrodyta, kad šis tikslas buvo pasiektas.

Tačiau rinkti mokesčius ir pareigą valdyti geležinkelių infrastruktūrą, t. y. tvarkyti reikalus, susijusius su investicijomis, techninė priežiūra ir finansavimu, valstybės narės gali pavesti geležinkelio įmonėms ar bet kuriai kitai įstaigai.“

4 Tos direktyvos II priedas išdėstytas taip:

„6 straipsnio 3 dalyje nurodytų esminių funkcijų sąrašas:

— sprendimų dėl geležinkelių įmonių licencijavimo, įskaitant individualių licencijų suteikimą, rengimas ir priėmimas,

— sprendimų, susijusių su traukinio linijų paskirstymu, įskaitant konkrečių linijų buvimo nustatymą ir įvertinimą bei jų paskyrimą, priėmimas,

— sprendimų, susijusių su infrastruktūros mokesčių ėmimu, priėmimas,

— teikiant tam tikras paslaugas reikalingų įsipareigojimų teikti viešąsias paslaugas laikymosi stebėjimas.“

Direktyva 2001/14

5 Direktyvos 2001/14 14 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Valstybės narės gali taikyti infrastruktūros pajėgumų paskirstymo struktūrą, kartu laikydamosi Direktyvos 91/440/EEB 4 straipsnyje nustatyto valdymo nepriklausomumo principo. Nustatomos konkrečios pajėgumų paskirstymo taisyklės. Pajėgumus paskirsto infrastruktūros valdytojas. Infrastruktūros valdytojas visų pirma užtikrina, kad infrastruktūros pajėgumai būtų paskirstomi tinkamai ir nediskriminuojant bei laikantis Bendrijos teisės.

2. Jei infrastruktūros valdytojas savo teisine forma, organizacija arba sprendimų priėmimo funkcijomis yra priklausomas nuo kurios nors geležinkelio įmonės, šio straipsnio 1 dalyje nurodytas ir šiame skyriuje aprašytas funkcijas vykdo savo teisine forma, organizacija ir sprendimų priėmimu nuo jokios geležinkelio įmonės nepriklausoma pajėgumų paskirstymo įstaiga.“

6 Tos direktyvos 29 straipsnyje nustatyta:

„1. Jeigu dėl techninių gedimų ar avarijos sutrinka traukinių eismas, infrastruktūros valdytojas privalo imtis visų būtinų priemonių, kad atkurtų įprastą padėtį. Šiuo tikslu jis parengia nenumatytų atvejų planą, išvardydamas jame visas valstybines įstaigas, kurios turi būti informuotos įvykus pavojingam eismo įvykiui ar sutrikus traukinių eismui.

2. Susidarius avarinei situacijai ir tada, kai tai besąlygiškai būtina dėl gedimo, dėl kurio laikinai nebegalima naudotis infrastruktūra, paskirtos traukinių linijos gali būti be perspėjimo panaikintos tokiam laikotarpiui, koks yra reikalingas sistemai sutaisyti.

Infrastruktūros valdytojas gali, jei mano, kad tai yra būtina, pareikalauti, kad geležinkelio įmonės suteiktų jam išteklius, kurių, jo manymu, labiausiai reikia norint kuo greičiau atkurti įprastą padėtį.

3. Valstybės narės gali pareikalauti, kad geležinkelio įmonės stebėtų ir kontroliuotų kaip jos pačios atitinka saugos normas ir taisykles.“

Liuksemburgo teisė

7 2009 m. liepos 22 d. Įstatyme dėl geležinkelių saugumo (*Mémorial* A 2009, p. 2465), kuriuo, be kita ko, įsteigiama *administration des chemins de fer* (Geležinkelių administracija, toliau – ACF), numatyta, kad ji yra atsakinga už esminių funkcijų skirstyti pajėgumus (traukinio linijų paskirstymas) ir rinkti mokesčius vykdymą.

8 1999 m. birželio 11 d. Įstatyme dėl prieigos prie geležinkelių infrastruktūros ir naudojimosi ja (*Mémorial* A 1999, p. 1794) su pakeitimais, padarytais 2010 m. rugpjūčio 3 d. įstatymu (*Mémorial* A 2010, p. 2194), nustatyta:

„Užduotis skirstyti geležinkelių infrastruktūros pajėgumus pavedama skirstymo įstaigai, kurios funkcijas vykdo ACF.“

9 2010 m. gruodžio 23 d. Tinklo nuostatų (toliau – DDR) 4.8.2 punkte „Eismo valdymas sutrikimų atvejais“ nustatyta:

„Darbinį reguliavimą atlieka Nacionalinės Liuksemburgo geležinkelių bendrovės (*Société nationale des chemins de fer luxembourgeois*, toliau – CFL) tinklo valdymo tarnybos (*service de gestion du réseau*, toliau – SGR) budėtojas. Šios tarnybos principai ir procedūros taikomos bet kokiam judėjimui, kai eismas negali vykti pagal iš anksto nustatytą tvarkaraštį. Išskyrus galima klaidas, nauja traukinio linija

vėluojančiam eismui tą pačią dieną nesuteikiama. Jokiais atvejais budėtojas nesuteikia naujos traukinio linijos. Jei reikia, jo vaidmuo ribojamas tarpininko funkcija, kai yra naujas užsakymas iš infrastruktūros naudotojo, skirtas ACF.“

10 DRR 4.8.3 punktas išdėstytas taip:

„Jei sutrikimai ir atitinkamos jų šalinimo priemonės susijusios su tik su viena geležinkelio įmone ir tai nekenkia kitų geležinkelio įmonių rezervuotiems infrastruktūros pajėgumams, sutrikimų šalinimo priemonės nustatomos konsultuojantis su ta geležinkelio įmone.

Kai sutrikimai ir atitinkamos jų šalinimo priemonės susijusios su daugiau nei viena geležinkelio įmone, ACF stengiasi nustatyti sutrikimų šalinimo priemones kuo anksčiau, derėdamasi su visomis susijusiomis geležinkelio bendrovėmis.“

11 DRR 4.8.4 punkte numatyta:

„Jeigu dėl techninių gedimų ar avarijos nenumatytai sutrinka traukinių eismas, infrastruktūros valdytojas privalo imtis visų būtinų priemonių, kad atkurtų įprastą padėtį. Konkrečiai kalbant, jis taiko RGE [*Règlement Général de l'Exploitation Technique*, liet k. – Bendrasis techninės eksploatacijos reglamentas] procedūras, numatytas incidentų ir avarijų atvejais.

Neatidėliotinais atvejais ir kai labai reikia, pirmiausia avarijos ar gedimo, dėl kurio infrastruktūra laikinai negalima naudotis, atveju ar dėl kurios nors kitos priežasties, neleidžiančios naudotis infrastruktūra įprasto saugumo sąlygomis, skirtos traukinio linijos iš anksto neįspėjus gali būti panaikintos tokiam laikui, kuris reikalingas įrenginiams sutvarkyti arba priežasčiai, dėl kurios sustojo eismas, pašalinti.

ACF suteikia alternatyvius pajėgumus, kuo labiau atitinkančius atitinkamų geležinkelio įmonių specifikacijas.

Jei mano, kad reikia, infrastruktūros valdytojas gali geležinkelio įmonių reikalauti, kad jos pateiktų jam priemones, kurios jam atrodo labiausiai tinkančios siekiant kuo greičiau atkurti įprastą padėtį arba įgyvendinti savo gelbėjimo ir sugrąžinimo ant bėgių priemones. Dėl to patirtos išlaidos priskiriamos už sutrikimą atsakingai šaliai.“

Ikiteisminė procedūra

12 2008 m. birželio 26 d. raštu Komisija išsiuntė Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei oficialų pranešimą, kuriuo ragina įgyvendinti pirmojo geležinkelių paketo direktyvas. Ši valstybė narė atsakė į šį oficialų pranešimą 2008 m. rugpjūčio 27 d. raštu.

13 2009 m. spalio 9 d. Komisija pateikė Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei pagrįstą nuomonę, kurioje teigia, kad jos priimtos priemonės Direktyvos 91/440 6 straipsnio 3 daliai ir II priedui bei Direktyvos 2001/14 14 straipsnio 2 daliai perkelti yra nepakankamos, kiek tai susiję su įstaigų, kurioms patikėta vykdyti esmines funkcijas, nepriklausomumu. Šioje pagrįstoje nuomonėje Komisija taip pat apkaltino šią valstybę narę, kad ji nesiėmė reikiamų priemonių įsipareigojimams dėl mokesčių už naudojimąsi geležinkelio infrastruktūra, apie kurią kalbama Direktyvos 2001/14 11 straipsnyje ir Direktyvos 91/440 10 straipsnio 7 dalyje, įvykdyti. Liuksemburgo Didžioji Hercogystė taip pat neįvykdė valstybėms narėms nustatytų įsipareigojimų pagal Direktyvos 2001/14 30 straipsnio 1, 4 ir 5 dalis, kiek tai susiję su geležinkelių reguliavimo institucija.

14 2009 m. gruodžio 24 d. ir 2010 m. kovo 29 d. raštais Liuksemburgo Didžioji Hercogystė atsakė į šią pagrįstą nuomonę ir pateikė Komisijai 2010 m. vasario 27 d. Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės reglamentą dėl geležinkelių tinklo veiklos rezultatų gerinimo sistemos.

15 2010 m. balandžio 15 d. raštu Komisija išsiuntė Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei prašymą suteikti informacijos; į šį prašymą ji atsakė 2010 m. balandžio 26 d. ir rugpjūčio 16 d.

16 2010 m. lapkričio 25 d. raštu Komisija pateikė Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei papildomą pagrįstą nuomonę, kurioje, atsižvelgdama į nacionalinių teisės aktų raidą nuo 2009 m. spalio 9 d. pagrįstos nuomonės išsiuntimo, susiaurino Direktyvos 91/440 6 straipsnio 3 dalies ir II priedo bei Direktyvos 2001/14 14 straipsnio 2 dalies, susijusių su įstaigos, atsakingos už esminių funkcijų įgyvendinimą, t. y. ACF, nepriklausomumu, neįvykdymo, kuriuo ją kaltina, apimtį. Komisija paragino Liuksemburgo Didžiąją Hercogystę imtis reikiamų priemonių įsipareigojimams įvykdyti per du mėnesius nuo papildomos pagrįstos nuomonės gavimo.

17 2011 m. vasario 3 d. Liuksemburgo Didžioji Hercogystė atsakė į papildomą pagrįstą nuomonę.

18 Kadangi Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės atsakymas Komisijos netenkino, ji nusprendė pareikšti šį ieškinį.

Dėl ieškinio

Šalių argumentai

19 Komisija teigia, jog Direktyvoje 91/440 reikalaujama, kad būtent geležinkelių pajėgumų skirstymo funkcijas vykdytų nepriklausomos įstaigos. Šio direktyvos II priedo antroje įtraukoje numatyta, kad tarp esminių funkcijų yra „sprendimų, susijusių su traukinio linijų paskirstymu, įskaitant konkrečių linijų buvimo nustatymą ir įvertinimą bei jų paskyrimą, priėmimas“. Taigi II priede nedaromas joks skirtumas tarp įvairių traukinio linijų suteikimo būdų. Kadangi traukinio linijų organizavimas priklauso nuo eismo darbinio reguliavimo ir yra glaudžiai su juo susijęs, tas reguliavimas turi būti įtrauktas į esmines funkcijas ir jį turėtų vykdyti nuo geležinkelio įmonės nepriklausoma įstaiga.

20 Pasak Komisijos, nors ACF, kuri skirsto traukinių linijas, tikrai yra nuo CFL nepriklausoma įstaiga, pastaroji bendrovė vis tiek vykdo tam tikras esmines funkcijas, susijusias su traukinių linijų paskirstymu.

21 Komisija, atsižvelgdama į Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės pateiktą informaciją, mano, kad eismo sutrikimo atveju traukinių linijas toliau skirsto CFL tarnyba, t. y. SGR, nors ji nėra nepriklausoma nuo geležinkelių transporto paslaugas valdančių skyrių.

22 Komisija teigia, kad eismo sutrikimo atveju ACF nustatyto įprastinio tvarkaraščio nebegali būti laikomasi, nes tvarkaraštyje nustatytas laikas jau praėjęs ir savo eilės laukiantiems operatoriams reikia iš naujo sudaryti tvarkaraščius. Ji mano, kad toks laiko perskirstymas neišvengiamai reiškia traukinių linijų paskirstymą. Tačiau pagal Liuksemburgo teisės aktus tokį perskirstymą gali atlikti tik CFL priklausanti eismo valdymo tarnyba ir taip CFL suteikiamas su Direktyvos 2001/14 reikalavimais nesuderinamas vaidmuo skirstant geležinkelių pajėgumus.

23 Komisija mano, kad vykdant esminę traukinių linijų paskirstymo funkciją reikia, kad CFL įvykdytų pirmajame geležinkelių pakete įtvirtintus nepriklausomumo reikalavimus. Tačiau CFL nebuvo imtasi jokių priemonių siekiant užtikrinti šį nepriklausomumą, kad skyriai, kurie vykdo esmines funkcijas, teisine forma, organizacija ir sprendimų priėmimu būtų atskirti nuo skyrių, kurie valdo geležinkelių transporto paslaugas. Taigi šios funkcijos turėtų būti perduotos ACF.

24 Komisija teigia, kad Direktyvos 2001/14 29 straipsnis nėra *lex specialis*, kuriuo nukrypstama nuo bendrosios taisyklės. Remiantis šios direktyvos 14 straipsnio 2 dalimi, skirstymo įstaigai nustatyta nepriklausomumo pareiga taikoma visoms minėto 14 straipsnio 1 dalyje nurodytoms ir tos pačios direktyvos II skyriuje aprašytoms funkcijoms, įskaitant ir jos 29 straipsnį.

25 Dublike Komisija teigia, kad praėjus pagrįstoje nuomonėje nurodytam terminui Liuksemburgo valdžios institucijų priimtais DRR padarytų pakeitimų nepakanka įsipareigojimams įvykdyti.

26 Atsiliepime į ieškinį Liuksemburgo Didžioji Hercogystė teigia, kad nors galiojantys nacionalinės teisės aktai neprieštaravo Direktyvos 2001/14 turiniui ir esmei, jau pareiškus šį ieškinį jie vis dėlto buvo pakeisti, kad neliktų nė menkiausios abejonės dėl galimo jų nesuderinamumo su Sąjungos teise. Taigi DRR buvo pakeisti taip, kad traukinių linijų perskirstymo funkcija eismo sutrikimo atveju taip pat būtų perduota ACF, o SGR nebebūtų su tuo susijusi, taip užtikrinant tinkamą ir nediskriminacinę prieigą prie infrastruktūros.

27 Triplike ši valstybė narė teigia, kad DRR dar kartą buvo pakeisti 2012 m. sausio 1 d. ir kad nuo tada jie atitinka visus Komisijos reikalavimus, nes juose nustatyta, kad nenumatyto sutrikimo atveju traukinių linijas perskirstys ACF.

Teisingumo Teismo vertinimas

28 Vieninteliu kaltinimu Komisija teigia, kad Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 91/440 6 straipsnio 3 dalį, aiškinamą kartu su jos II priedu, ir pagal Direktyvos 2001/14 14 straipsnio 2 dalį dėl to, kad nors Liuksemburge ACF yra įstaiga, nepriklausanti nuo CFL, kuri savo ruoštu atlieka infrastruktūros valdytojo funkcijas, ji vis dėlto vykdo tam tikras esmines funkcijas, susijusias su traukinio linijų paskirstymu, nes eismo sutrikimo atveju traukinio linijų perskirstymas patikėtas CFL priklausančiai tarnybai, t. y. SGR, kuri nėra nuo jos nepriklausoma teisiniu, organizaciniu ir sprendimų priėmimo požiūriu.

29 Visų pirma reikia pažymėti, kad Liuksemburgo Didžioji Hercogystė tvirtina, jog Direktyva 2001/14 buvo visiškai perkelta priėmus DRR, o jie įsigaliojo 2011 m. spalio 1 d. ir buvo iš dalies pakeisti 2012 m. sausio 1 d.

30 Remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, įsipareigojimų neįvykdymas turi būti vertinamas atsižvelgiant į padėtį valstybėje narėje, kuri buvo susidariusi pasibaigus pagrįstoje nuomonėje nurodytam terminui, o į vėliau atliktus pakeitimus Teisingumo Teismas neturi atsižvelgti (žr., be kita ko, 2010 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją*, C-48/10, Rink. p. I-151, 30 punktą ir 2011 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-206/10, Rink. p. I-3573, 25 punktą).

31 Kadangi DRR ir jų pakeitimas buvo priimti pasibaigus 2010 m. lapkričio 25 d. papildomoje pagrįstoje nuomonėje Komisijos nustatytam terminui, Teisingumo Teismas negali į jį atsižvelgti nagrinėdamas šio ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagrįstumą.

32 Dėl esmės reikia priminti, kad Direktyva 91/440 buvo pradėta geležinkelių transporto liberalizacija siekiant užtikrinti tinkamą ir nediskriminacinę geležinkelio įmonių prieigą prie infrastruktūros. Kad būtų užtikrinta tokia prieiga, Direktyvos 91/440 6 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta, kad valstybės narės turi imtis būtinų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad tos direktyvos II priede išvardytos esminės funkcijos būtų pavestos įstaigoms ar firmoms, kurios pačios neteikia jokių geležinkelių transporto paslaugų, ir, neatsižvelgiant į organizacines struktūras, turi būti įrodyta, kad šis tikslas buvo pasiektas.

33 Remiantis Direktyvos 91/440 II priedu, esminėmis funkcijomis, kaip jos suprantamos pagal tos direktyvos 6 straipsnio 3 dalį, laikomas sprendimų dėl geležinkelio įmonių licencijavimo rengimas ir priėmimas, sprendimų, susijusių su traukinio linijų paskirstymu, įskaitant konkrečių linijų buvimo nustatymą ir įvertinimą bei jų paskyrimą, priėmimas, sprendimų, susijusių su infrastruktūros mokesčių ėmimu, priėmimas ir teikiant tam tikras paslaugas reikalingų įsipareigojimų teikti viešąsias paslaugas laikymosi stebėjimas.

34 Dėl šio aspekto reikia priminti, kad eismo sutrikimo ar pavojaus atveju reikiamų priemonių priėmimas įprastoms eismo sąlygoms atkurti, įskaitant traukinio linijų panaikinimą, yra susijęs su traukinio linijų suteikimu (žr. 2013 m. vasario 28 d. Sprendimo *Komisija prieš Vengriją*, C-473/10, 56 ir 59 punktus).

35 Direktyvos 2001/14 29 straipsnyje numatyta galimybė imtis reikiamų priemonių, jei dėl techninių gedimų ar avarijos sutrinka traukinių eismas arba susidaro avarinė situacija ir kai tai be išlygų būtina dėl gedimo, dėl kurio laikinai nebegalima naudotis infrastruktūra (minėto Sprendimo *Komisija prieš Vengriją* 57 punktas).

36 Būtina pažymėti, kad šioje nuostatoje kalbama apie ypatingas ir būtinas priemones, kurių reikia imtis traukinių eismo sutrikimo atveju, kad dėl su sauga susijusių priežasčių būtų atkurtos įprastinės eismo sąlygos, priešingai nei Direktyvos 2001/14 III skyriaus nuostatose, kuriose kalbama apie valandinio grafiko sudarymą ir individualių traukinio linijų suteikimą *ad hoc*. Todėl remiantis Direktyvos 2001/14 29 straipsniu priimtos priemonės negali būti laikomos tiesiogiai susijusiomis su esmine pajėgumų paskirstymo ar traukinio linijų suteikimo funkcija, kaip tai suprantama pagal tos direktyvos 14 straipsnio 2 dalį; ta funkcija turi būti priskirta nepriklausomai paskirstymo įstaigai. Šiuo atveju daugiau kalbama apie vienkartines priemones, kurių reikia skubiai imtis susidarius ypatingai padėčiai ir siekiant užtikrinti, kad teise į pajėgumus kaip traukinio linijas tos teisės turėtojas galėtų naudotis pagal tarnybinį tvarkaraštį (minėto Sprendimo *Komisija prieš Vengriją* 59 punktas).

37 Taigi tokių priemonių priėmimas susijęs su eismo valdymu ir jam netaikomas nepriklausomumo reikalavimas, todėl infrastruktūros valdytojui, kuris taip pat yra geležinkelio įmonė, tokia funkcija gali būti priskirta.

38 Vis dėlto, kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 24 punkte, kuriame daroma nuoroda atitinkamai į išvadų, pateiktų bylose, kuriose priimtas minėtas Sprendimas *Komisija prieš Vengriją* ir 2013 m. liepos 11 d. Sprendimas *Komisija prieš Slovėniją* (C-627/10), 67 ir 44 punktus, nors traukinio linijų panaikinimas eismo sutrikimo atveju nelaikomas esmine funkcija, naujas jų paskirstymas turi būti laikomas priskirtinu esminėms funkcijoms, kurias vykdyti gali tik nepriklausomas valdytojas arba paskirstymo įstaiga, jei, priešingai nei eismo valdymas, kurio atveju nereikia priimti sprendimų, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 91/440 II priedą, iš naujo skirstant traukinio linijas reikia priimti sprendimus dėl traukinio linijų suteikimo.

39 Šiuo atveju Liuksemburge teisių į konkrečius pajėgumus, kaip antai traukinio linijas, suteikimas yra esminė funkcija, kuri išimtinai priskirta paskirstymo įstaigai, t. y. ACF. Remiantis taikytinais Liuksemburgo teisės aktais, eismo sutrikimo ir pavojaus atvejais bei esant būtinybei ar dėl bet kurios kitos aplinkybės, dėl kurios negalima naudotis infrastruktūra esant įprastoms saugumo sąlygoms, infrastruktūros valdytojas, t. y. CFL, imasi reikiamų priemonių, skirtų įprastai padėčiai atkurti, o suteiktos traukinio linijos taip pat gali būti panaikintos tokiam laikui, kiek reikia įrenginiams atkurti arba priežastims, dėl kurių sustojo judėjimas, panaikinti. Tokiu atveju ACF turi iš naujo skirti traukinio linijas.

40 Be to, DRR 4.8.2 punkte pažymėta, kad jei eismas negali vykti pagal iš pradžių nustatytą tvarkaraštį, SGR budėtojas jokiu atveju nesuteikia naujos traukinio linijos.

41 Remiantis minėtais teisės aktais darytina išvada, kad naujos traukinio linijos nesuteikiamos ir kad jas suteikia ACF, jei jas suteikti būtina.

42 Tokiomis aplinkybėmis negalima teigti, kad Liuksemburgo teisės aktai dėl geležinkelių prieštarauja Direktyvos 91/440 6 straipsnio 3 dalies ir Direktyvos 2001/14 14 straipsnio 2 dalies reikalavimams dėl to, kad pagal tuos teisės aktus SGR, kuri priklauso CFL, leidžiama imtis reikiamų priemonių įprastam judėjimui eismo sutrikimo ar pavojaus atveju atkurti.

43 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, Komisijos ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

44 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Liuksemburgo Didžioji Hercogystė prašė priteisti išlaidas, o Europos Komisija pralaimėjo bylą, pastaroji turi padengti išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.